

тelenъ стъпенъ въ пъть-ть на живота му и такива стъпени сѫ малко.

4. Колко-то по устарѣваме, толкось и по кѫсы ни ся видять и години-ты. Какъ-то единъ камъкъ, что ся търкаля отъ планинѣ-тѣ, колко-то пада по длѣбоко, бѣрзина-та му ся уголѣмява, тѣй сѫщо и животъ-ть, колко-то по далечь отстои отъ дѣтиство-то, толкось по скоро приближава къмъ старость-тѣ и гроба.

5. На всички протичя пѣсъкъ-ть на стъклениия часовникъ испървомъ по излегко, а отсѣтнѣ много по избрѣже. Дѣте-то сладко търси высочинѣ-тѣ на живота, зачто-то пожелава свободѣ-тѣ и добываніе-то на юноши-ты.

6. Обаче завчаясь ся стряска отъ бѣрзинѣ-тѣ на врѣмя-то, кое-то нѣма потрѣбъ отъ новы крыла, зачто-то неговы-ты вече тѣй силно и незадѣржимо прѣнасятъ.

7. Съ благоугожденіе влѣзва юноша-та въ цвѣтѣщѣ-тѣ си възрастъ, гдѣ-то, освободенъ отъ башни-то си настойничество, става господарь на свои-ты си дни и работы.

8. Какво-то е было по-испрѣди само тѣмны на-дѣжды, то сега цѣфти прѣдъ него въ испѣлненіе. Той чувствува свои-тѣ си силѣ и не ся сѣмнѣва вече за ничто.

9. Той си прѣдначѣртава планъ-ть и отива дѣрзновенно къмъ извръшваніе-то му; а мечтаніе-то му обличя всичко съ необыкновенїемъ хубостъ.

10. Той прѣсмѣтнува всички-ты възможности, за да испѣлни свои-ты най добры желанія; а не прѣсмѣтнува за слабость-тѣ на силы-ты си за злочестіята на врѣмена-та.